

Roman Zwierzyński

Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu

ULGA PODATKOWA NA ZAKUP NOWYCH TECHNOLOGII JAKO SZANSA DLA PRZEDSIĘBIORCY

Streszczenie: Artykuł przybliży polskiemu przedsiębiorcy, działającemu w formie prawnej jako osoba fizyczna, warunki otrzymania ulgi podatkowej na zakup nowych technologii w aspekcie realizacji innowacyjnych projektów. Zostały w nim przedstawione determinanty prawne dotyczące ulgi oraz „mapa” polskich instytucji rządowych i naukowych pomocnych przedsiębiorcy w przygotowaniu i prowadzeniu projektów innowacyjnych. Celem artykułu jest wskazanie możliwości partycypacji państwa w kosztach innowacyjnych przedsięwzięć niewielkich, często jednoosobowych firm, co może zachęcić przedsiębiorców do analizy ewentualności skorzystania z ulgi technologicznej i rozwoju w kierunku gospodarki opartej na wiedzy.

Słowa kluczowe: przedsiębiorca, nowa technologia, innowacja biznesowa, ulga podatkowa.

1. Wstęp

Innowacyjne (nowe) technologie są synonimem „klucza do sukcesu” przedsiębiorców w dobie nowoczesnej gospodarki i konkurencji. Rynkową konieczność innowacyjnego podejścia do biznesu zmieniającego rzeczywistość już na początku XX wieku definiował Joseph Schumpeter – postrzegany przez naukowców jako „prorok innowacyjności” – który w zastosowaniu innowacji w produkcji, dystrybucji i procesach zarządzania upatrywał zdolności do konkurowania, „pozwalającej osiągnąć zdecydowanie większą przewagę, która całkowicie odmienia fundamenty firmy, a nie tylko kosmetycznie poprawia jej poziom kosztów czy marżę” [Schumpeter 1960]. Wielki ekonomista chyba nie spodziewał się, że wiek XXI będzie wiekiem innowacyjności, a przez niektórych naukowców zostanie określony jako wiek Schumpetera.

Czynne uczestnictwo w gospodarce opartej na wiedzy wymaga od przedsiębiorców szeroko pojętej świadomości innowacyjnej oraz środków finansowych na realizację projektów z użyciem nowych technologii, co jest często problemem

trudnym do przezwyciężenia, zwłaszcza w niewielkich przedsiębiorstwach, które nie posiadają w swoich strukturach organizacyjnych działów badania i rozwoju (B+R). Akcesja Polski do Unii Europejskiej, a zwłaszcza realizacja strategii wspierania nauki i innowacyjności, w postaci Programu Innowacyjna Gospodarka 2007-2013, uruchomiły strumień środków unijnych na projekty innowacyjne polskich przedsiębiorstw. Jednak z wielu względów, chociażby takich jak wysoki stopień skomplikowania wniosków o dotację, określanie przez instytucje dystrybuujące dotacje dolnej granicy wartości projektu, konieczność znacznej partycypacji środków własnych beneficjentów, regionalizacja poszczególnych programów czy też możliwość ubiegania się o dotację tylko w określonych terminach, znacznie zmniejszają dostępność przedsiębiorców do tej sfery wspomagania innowacyjności.

W nurt gospodarki innowacyjnej wpisuje się również polski rząd, wprowadzając między innymi podatkową ulgę technologiczną w opodatkowaniu osób fizycznych i opodatkowaniu osób prawnych. Można zakładać, że celem tego rodzaju zmian ustawowych było zachęcenie przedsiębiorców do stosowania innowacyjnych rozwiązań poprzez zastosowanie ulg podatkowych, co pośrednio jest współfinansowaniem przez państwo wydatków na nowe technologie.

Celem artykułu jest analiza warunków, jakie muszą być spełnione, żeby przedsiębiorca realizujący projekt innowacyjny, w formie prawnej jako osoba fizyczna, mógł ubiegać się skutecznie o ulgę podatkową na nowe technologie.

2. Kto może skorzystać z ulgi technologicznej

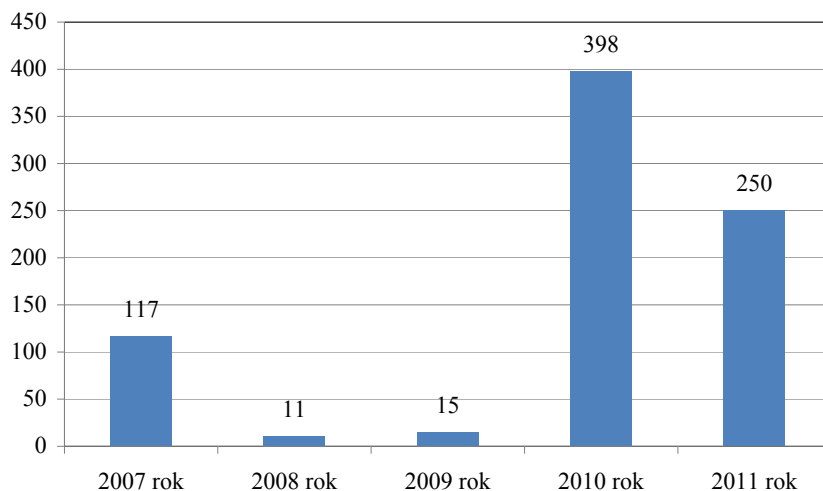
Podatkowa ulga dla przedsiębiorcy na nabycie nowych technologii (ulgę technologiczną) wynika wprost z art. 26c Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, zwanej dalej ustawą PIT, i jest skierowana do przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na podstawie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej¹ działających w formie prawnej osoby fizycznej. Nie ma tu znaczenia staż działania przedsiębiorstwa i rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, wynikający z Polskiej Klasyfikacji Działalności Gospodarczej². Ograniczenia natomiast dotyczą przedsiębiorców działających w specjalnych strefach ekonomicznych³, którzy na podstawie art. 26c pkt 4 ustawy PIT zostali pozbawieni możliwości stosowania tej ulgi. Następnym ograniczeniem dla przedsiębiorców jako osób fizycznych jest wyłączenie z ulgi technologicznej w przy-

¹ Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, DzU 2010, nr 220, poz. 1447 j.t.

² Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności, DzU 2007, nr 251, poz. 1885.

³ Ustawa z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, DzU 2007, nr 42, poz. 274 j. t.

padku opodatkowania w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych⁴. Tutaj wyłączeniu podlegają przedsiębiorcy, którzy do rozliczeń podatkowych wybrali formy ryczałtowe, takie jak ryczałt od przychodów ewidencjonowanych (rozdz. II ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym) lub karta podatkowa (rozdz. III tejsze ustawy). Jednak najbardziej drastycznym i trudnym do ekonomicznego uzasadnienia, w kontekście genezy samej ulgi technologicznej, jest wykluczenie z grona jej przyszłych beneficjentów przedsiębiorców, którzy opodatkowują swoje dochody 19-procentową liniową stawką podatkową (art. 30c ustawy PIT). W ten sposób ustawodawca wykluczył w 2011 r. 410 813 przedsiębiorców z ogólnej grupy 1 655 466 potencjalnych beneficjentów ulgi podatkowej na zakup nowych technologii, czyli niemal 25% [*Informacja dotycząca rozliczenia...* 2012]. Warto tutaj dodać, że co do zasady od pierwszego dnia każdego następnego roku podatkowego (dla przedsiębiorców – osób fizycznych od każdego pierwszego stycznia następnego roku) można zmienić ryczałtową formę opodatkowania działalności gospodarczej lub zrezygnować z opodatkowania 19-procentowym podatkiem liniowym i wybrać zasady ogólne przewidziane w ustawie PIT, nabywając tym samym prawo do ulgi technologicznej. O zmianie formy opodatkowania w danym roku należy poinformować organy podatkowe do dnia dwudziestego stycznia tegoż roku podatkowego.

Rys. 1. Liczba przedsiębiorców o statusie prawnym osoby fizycznej korzystających z ulgi technologicznej w latach 2007- 2011

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych statystycznych Departamentu Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów.

⁴ Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, DzU 1998, nr 144, poz. 930 z późn. zm.

Analiza dotychczasowej popularności ulgi technologicznej (rys. 1) pokazuje, że w ostatnich 5 latach skorzystało z niej niewielu przedsiębiorców i nawet kilkukrotny wzrost liczby jej beneficjentów w latach 2010 i 2011 w stosunku do lat poprzednich niewiele zmienił. Z danych statystycznych Ministerstwa Finansów wynika, że w 2011 r. podatkową ulgę technologiczną wykorzystało zaledwie 250 przedsiębiorców, co stanowi zaledwie 0,0002% z grupy 1 244 653 uprawnionych [*Informacja dotycząca rozliczenia... 2012*].

3. Istota nowej technologii w rozumieniu ustawy

W rozumieniu ustawy PIT (art. 26c ust. 2) za nowe technologie „uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalonych wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki”. Nowa technologia spełniająca wymogi ustawowe jest wartością niematerialną i prawną (art. 22b ust. 1 ustawy PIT) w formie licencji, prawa własności przemysłowej⁵, równowartością uzyskanych informacji związanych z wiedzą w dziedzinie przemysłowej, handlowej, naukowej lub organizacyjnej (*know-how*). Nową technologią jest np. wiedza technologiczna z dziedziny technologii informacyjnej (IT) w postaci licencji na używanie programów komputerowych stosowanych przez przedsiębiorców w ich działalności gospodarczej. Nowa technologia nie może być wytworzona we własnym zakresie przez przedsiębiorcę stosującego ulgę technologiczną jako wynik pozytywnie zakończonych prac rozwojowych, i co szczególnie należy podkreślić: nowa technologia w rozumieniu ustawy jest wartością niematerialną, więc ulga nie dotyczy zakupu maszyn i innych urządzeń materialnych.

Ustawa PIT precyzuje także cechę „nowości” technologii. Wymóg jej pięcioletniej nowości mogą potwierdzić jedynie niezależne jednostki, posiadające status jednostki naukowej, definiowane jako: „prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe:

- a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni,
- b) jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu Ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk,
- c) instytuty badawcze,
- d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

⁵ Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. *Prawo własności przemysłowej*, DzU 2003, nr 119, poz. 1117, z późn. zm.

e) Polska Akademia Umiejętności,

f) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a-e, posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorcy posiadający status centrum badawczo-rozwojowego, nadawany na podstawie Ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej⁶.

Katalog jednostek naukowych jest dostępny między innymi w bazach danych, które prowadzi Ośrodek Przetwarzania Informacji – instytut badawczy nadzorowany przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego na stronie www.opi.org.pl lub www.nauka-polska.pl.

Przedsiębiorcy prowadzący niewielkie firmy często nie posiadają odpowiednich zasobów kadrowych specjalizujących się w identyfikowaniu innowacyjności przedsiębiorstwa oraz podaży dostępnych na rynku innowacyjnych technologii, które mogą zastosować w swoich firmach. W takiej sytuacji przedsiębiorca może zwrócić się do jednego z 69 centrów transferu technologii (CTT), które są definiowane jako: „różnicowana organizacyjnie grupa nienastawionych na zysk jednostek doradczych, szkoleniowych i informacyjnych, aktywnych w obszarze transferu i komercjalizacji technologii oraz wszystkich towarzyszących temu procesowi zadań” [Bąkowski, Mażewska 2012]. CTT realizują takie zadania, jak: poszukiwanie konkretnych technologii na zamówienie firm, przygotowanie oferty lub zapytania o technologię, nawiązanie kontaktu z dostawcą technologii, ocena i ewaluacja technologii na zlecenie firm oraz pomoc doradcza we wdrażaniu technologii. Katalog centrów transferu technologii znajduje się na stronie www.pi.gov.pl.

Warto jednak podkreślić, że w przypadku wątpliwości, czy realizowany projekt innowacyjny i sytuacja ekonomiczno-prawna przedsiębiorcy spełniają wszelkie przesłanki do zastosowania ulgi podatkowej na zakup nowych technologii, zgodnie z art.14a *Ordynacji podatkowej* przedsiębiorca może zwrócić się do Ministra Finansów o interpretację przepisów prawa w danym przypadku.

4. Mechanizm odliczania wydatków na zakup nowych technologii i wysokość ulgi technologicznej

Przedsiębiorca może odliczyć od podstawy opodatkowania, którą określa art. 26 ust. 1 ustawy PIT, nie więcej niż 50% wydatków na nabycie nowej technologii, którą to podstawę stanowi jej wartość początkowa ujęta w ewidencji wartości niematerialnych i prawnych. Przy nabyciu odpłatnym wartości niematerialnej i prawnej wartością początkową jest kwota należna zbywcy, powiększona o „koszty związane z zakupem, naliczone do dnia przekazania środka trwałego lub wartości

⁶ Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, DzU 2010, nr 96, poz. 615; DzU 2011, nr 84, poz. 455 i nr 185, poz. 1092 (art. 1 pkt 9).

niematerialnej i prawnej do używania, a w szczególności o koszty transportu, załadunku i wyładunku, ubezpieczenia w drodze, montażu, instalacji i uruchomienia programów oraz systemów komputerowych, opłat notarialnych, skarbowych i innych, odsetek, prowizji, oraz pomniejszona o podatek od towarów i usług, z wyjątkiem przypadków, gdy zgodnie z odrębnymi przepisami podatek od towarów i usług nie stanowi podatku naliczonego” (art. 22g ustawy PIT). Jak z powyższego przepisu wynika, do ceny nabycia nowej technologii przedsiębiorca może doliczyć koszty czynności pomocniczych od przygotowania zakupu aż do uruchomienia projektu. Jeżeli przedsiębiorca poniósł wydatki w roku poprzedzającym wprowadzenie nowej technologii do ewidencji wartości niematerialnych i prawnych, to według ustawy uznaje się je za poniesione w roku ujęcia w tejsze ewidencji. Co ważne, rok poprzedzający nie musi być rokiem bezpośrednio poprzedzającym rok zastosowania ulgi, ale mogą to być również lata wcześniejsze, w których poniesiono wydatki służące nabyciu nowej technologii.

Ważne jest prawidłowe dokumentowanie poniesionych i zapłaconych wydatków na zakup nowej technologii, gdyż ulga może być zastosowana tylko do faktycznie zapłaconych wydatków, co precyzuje zapis w ustawie PIT (art. 26c, ust. 5): „Podstawą ustalenia wielkości odliczenia jest kwota wydatków poniesionych przez podatnika na nabycie nowej technologii, uwzględnionych w wartości początkowej, w części, w jakiej została zapłacona podmiotowi uprawnionemu w roku podatkowym, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych lub w roku następującym po tym roku, oraz w której nie została zwrócona podatnikowi w jakiejkolwiek formie”. Brak kwotowych limitów dolnych i górnych ulgi pozwala przedsiębiorcy korzystać z niej w sposób, że ograniczeniem jest jedynie wielkość uzyskanych dochodów z działalności gospodarczej w roku skorzystania z niej, jak również w następnych trzech latach, co precyzuje zapis ustawy PIT (art. 26c ust. 7): „W sytuacji gdy podatnik osiąga za rok podatkowy stratę lub wielkość dochodu z pozarolniczej działalności gospodarczej podatnika jest niższa od kwoty przysługujących mu odliczeń, odliczenia odpowiednio w całej kwocie lub w pozostałej części dokonuje się w zeznaniach za kolejno następujące po sobie trzy lata podatkowe, licząc od końca roku, w którym nową technologię wprowadzono do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Przedsiębiorca ma prawo tytułem ulgi odliczyć w roku podatkowym kwotę nie przekraczającą wielkości dochodu, a tym samym ujęcie w kosztach wydatków na nowe technologie nie może spowodować straty. Nieodliczoną część wydatków na zakup nowych technologii może wykorzystać w latach przyszłych zgodnie z wyżej przytoczonym przepisem.

5. Przesłanki utraty nabytej ulgi na zakup nowych technologii

Tylko spełnienie wszystkich warunków zawartych w ustawie pozwoli przedsiębiorcy na otrzymanie i utrzymanie ulgi podatkowej na zakup nowych technologii. Katalog przesłanek, kiedy przedsiębiorca utraci ulgę, przedstawia się następująco: „Jeżeli przed upływem trzech lat podatkowych, licząc od końca roku podatkowego, w którym [przedsiębiorca] wprowadził nową technologię do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych:

1) udzieli w jakiegokolwiek formie lub części innym podmiotom prawa do nowej technologii; nie dotyczy to przeniesienia prawa w wyniku przekształcenia formy prawnej oraz łączenia lub podziału dotychczasowych przedsiębiorców – dokonywanych na podstawie przepisów Kodeksu spółek handlowych, albo

2) zostanie ogłoszona jego upadłość, obejmująca likwidację majątku, lub zostanie postawiony w stan likwidacji, albo

3) otrzyma zwrot wydatków na tę technologię w jakiegokolwiek formie” (ustawa PIT, art. 26c, ust. 9).

W przypadku zaistnienia powyższych przesłanek przedsiębiorca jest zobowiązany do dokonania stosownych odliczeń w zeznaniu podatkowym za rok, w którym te przesłanki miały miejsce, co spowoduje zwiększenie dochodu przedsiębiorcy do opodatkowania.

6. Podsumowanie

Przedstawiona ulga podatkowa na zakup nowych technologii miała zachęcać przedsiębiorców do inwestowania w innowacyjne rozwiązania technologiczne, a to z kolei miało oddziaływać na wzrost konkurencyjności polskiej gospodarki. Zastanawiające jest, czy obwarowanie ulgi technologicznej wieloma przepisami, wykluczającymi z niej bardzo duże grupy przedsiębiorców, nie jest głównym powodem braku jej stosowania. Niezrozumiałe wydaje się wyłączenie z możliwości stosowania ulgi technologicznej przedsiębiorców, którzy wybrali 19-procentowy podatek liniowy, czy też ograniczenie ulgi tylko do nowych technologii, które są wartościami niematerialnymi i prawnymi, a nie także środkami trwałymi, bo to wyklucza np. zakup oprogramowania wraz z nieodzownym do tego sprzętem komputerowym. Wobec takich obwarowań ten fiskalny „ukłon” państwa w stronę rozwoju gospodarki opartej na wiedzy w dużej mierze jest fikcją. Rozwiązaniem wpływającym na wzrost zainteresowania przedsiębiorców ulgą technologiczną może być włączenie się instytucji oferujących nowe technologie do inspirowania przedsiębiorców do inwestowania w ich produkty poprzez wspomaganie w uzyskaniu potwierdzeń jednostek naukowych czy wręcz informowanie o dostępnych celowych ulgach podatkowych. Pojawiają się firmy z branży IT, które w swojej ofercie zamieszczają produkty posiadające już opinię niezależnych jednostek naukowych,

potwierdzające innowacyjność technologiczną, a tym samym spełniające przesłanki do uznania ich za nowe technologie dla nabywcy. Jest to dobry kierunek działań, który wpływa na konkurencyjność dostawców nowych technologii oraz znacznie upraszcza procedurę postępowania dla przedsiębiorcy zamierzającego skorzystać z ulgi technologicznej. Należy podkreślić, że przedsiębiorcy często posiadają minimalną wiedzę o możliwości skorzystania z ulgi podatkowej na zakup nowych technologii. Uzasadniona wydaje się teza, że problem tkwi gdzieś pomiędzy sferą zarządzania a sferą rozliczeń podatkowych i wymaga ścisłej współpracy menedżerów z doradcami podatkowymi.

Jednak mimo wyżej wskazanych problemów podatkowa ulga technologiczna w porównaniu z obecnie istniejącymi programami pomocowymi w zakresie wdrażania nowych technologii w przedsiębiorstwach jest pomocą najbardziej dostępną, zwłaszcza dla przedsiębiorców mikro i małych. Powody tego są następujące:

- czytelne zasady jej udzielania zawarte w aktach prawnych,
- nieograniczona liczba potencjalnych beneficjentów,
- brak ograniczeń kwotowych w zakresie jej stosowania,
- brak ograniczeń ilościowych (dowolna liczba projektów),
- stały horyzont czasowy jej zastosowania wynoszący minimum rok (brak okresowości przyznawania ulgi); ulga została wprowadzona w roku 2006 i nie ma przesłanek do jej likwidacji w latach następnych,
- otrzymanie ulgi technologicznej jest wynikiem spełnienia determinant ustawowych, a nie subiektywnej decyzji organu rozstrzygającego konkurs projektów.

Siła tych argumentów wskazuje na zasadność ekonomicznej analizy przez przedsiębiorców warunków ewentualnego skorzystania z ulgi technologicznej w procesie planowania inwestycji. Zauważenie przez przedsiębiorców możliwości otrzymania pomocy (w sensie rzeczowej ulgi) i przejście przez konieczne procedury w celu jej uzyskania, nawet przy niewielkiej inwestycji w nowe technologie, np. realizacji zakupu oprogramowania komputerowego, oprócz wymiernych korzyści podatkowych może stać się uwerturą do dużych innowacyjnych zmian w przedsiębiorstwie. Niebagatelny jest tutaj efekt samokształcenia przedsiębiorcy podczas realizacji projektu oraz efekt synergii wszelkich działań, zwłaszcza w zakresie sposobów identyfikacji nowych technologii, zarówno na poziomie przedsiębiorstwa, jak i na poziomie współpracy z jednostkami naukowymi. Popularyzacja wśród przedsiębiorców ulgi technologicznej z inwentarzem jej zalet i wad będzie inicjować pozytywne zmiany w ustawodawstwie, np. poprzez działania organizacji zrzeszających przedsiębiorców. Może ten podatkowy grant od państwa pomoże przedsiębiorcy „sięgać, gdzie wzrok nie sięga” i innowacyjnie uczestniczyć w budowie gospodarki opartej na wiedzy.

Literatura

- Bąkowski A., Mażewska M. (red.), *Ośrodki innowacji i przedsiębiorczości w Polsce. Raport 2012*, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2012.
- Informacja dotycząca rozliczenia podatku dochodowego od osób fizycznych za 2011 r.*, Ministerstwo Finansów Departament Podatków Dochodowych Warszawa, sierpień 2012.
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności, DzU 2007, nr 251, poz.1885.
- Schumpeter J.A., *Teoria rozwoju gospodarczego*, PWN, Warszawa 1960.
- Ustawa z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych, DzU 2007, nr 42, poz. 274 j.t.
- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, DzU 2012, nr 361 j.t.
- Ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, DzU 2010, nr 220, poz. 1447 j.t.
- Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, DzU 1998, nr 144, poz. 930 z późn. zm.
- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, DzU 2010, nr 96, poz. 615 oraz DzU 2011, nr 84, poz. 455, nr 185, poz. 1092.
- Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. *Prawo własności przemysłowej*, DzU 2003, nr 119, poz. 1117, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, DzU 2010, nr 96, poz. 619.
- Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, DzU 2008, nr 116, poz. 730 oraz 2010, nr 75, poz. 473.
- Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa*, DzU 2012, nr 361 j.t.

TAX RELIEF FOR THE PURCHASE OF NEW TECHNOLOGIES AS A CHANCE FOR AN ENTREPRENEUR

Summary: The contents of this article introduces a Polish entrepreneur, legally acting as a natural person, to the conditions under which he/she may be granted a tax relief for purchasing new technologies in order to realize innovation projects. In the article, a list of legal determinants regarding the issue of a new technology relief and the one who is subject to it has been presented as well as a "map" of the currently available Polish governmental and scientific institutions which help the entrepreneur with preparation and carrying out of the innovation projects in his companies. The article aims at indicating a possible participation of the state in the costs of innovation enterprises to, especially, small firms and sole traders, which can encourage the entrepreneurs to consider their possible use of tax relief for new technologies and contribute to the development of knowledge-based economy.

Keywords: entrepreneur, new technology, business innovation, tax relief.